

עת"א 8627/09/20 - ואיל אבו דלאל נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 8627-09-20 אבו דלאל (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	ואיל אבו דלאל (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "**המבקש**") כנגד החלטת הגורמים המקצועיים אצל המשיבים הדוחה בקשתו להעבירו למתקן כליאה בדרום הארץ.

המבקש טוען בעתירתו כי פנה בערוץ המנהלי המקובל בבקשתו לעבור למתקן כליאה הממוקם בדרום הארץ ואך בשל פנייתו הושם בבידוד לתקופה בת חודש, בתומה אמור היה המבקש לעבור למתקן כליאה כבקשתו, אולם גם בתום התקופה בה שהה בבידוד, הועבר למתקן כליאה אחר, בניגוד לזה שאותו ביקש. מכאן העתירה.

המשיבים טענו בתגובתם כי העותר הועבר זה מכבר למתקן כליאה באזור הצפון ובהתאם עתרו להעברת הדיון בעתירה. המותב אשר דן בהליך הורה כמבוקש וההליך הועבר לשמיעה בפני.

בתגובה משלימה מטעם ב"כ העותר נטען כי חרף העברת המבקש למתקן הכליאה "גלבוע" הממוקם באזור הצפון, עתירתו של המבקש יפה גם כעת מאחר ולטענתו במתקני כליאה אחרים יש לו סכסוכים רבים ולכן יש להורות על העברתו לכלא "קציעות" כפי שביקש.

המשיבים טענו בתגובתם המשלימה כי המנדט ושיקול הדעת בדבר העברת אסירים בין מתקני כליאה מסורה לגורמים המקצועיים אצל המשיבים. המשיבים טענו כי המבקש לא הצביע על פגם שנפל בהליך קבלת ההחלטה או בהחלטה גופה ועל כן עתרו להורות על מחיקת העתירה. בנוסף טענו המשיבים כי למבקש אין זכות קנויה לבקש העברה, בוודאי לא העברה למתקן כליאה מסוים. המשיבים טענו כי העברות אסירים הינה סוגיה מורכבת וסבוכה אשר במסגרתה נדרשים הגורמים המקצועיים לשקול מגוון רב של שיקולים.

בדין שהתקיים היום, הוסיף ב"כ העותר כי אף שאין למבקש זכות קנויה לבחור את מקום החזקתו כטענת המשיבים, הרי שישנן נסיבות שראוי להתחשב בהן עת שוקלים הגורמים המקצועיים את מכלול השיקולים, בהם מקום מגוריהם של בני משפחת המבקש, בדרום הארץ.

ב"כ המשיבים הציגה בדין מידע עדכני ממנו עולה כי קיים מידע מודיעיני שלילי רב לחובת המבקש, בין היתר כזה המעיד על סירובו להשתלב במתקני כליאה אחרים ובאגפים מסוימים. התנהלות זו של המבקש אינה תורמת לקבלת החלטה כפי מבוקשו. זאת ועוד טענה ב"כ המשיבים כי בכל עת פתוחה בפניו הדלת לפנות בערוץ המתאים והמקובל בבקשה להעברה.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל דעה כי אין הצדקה להתערב בהחלטת הגורמים המקצועיים אצל המשיבים וכי דין העתירה להידחות.

עיון בנספחי התגובה וכן בחומר החסוי שהוגש מלמד כי לא נפל כל פגם בהחלטת המשיבים בדבר העברת המבקש למתקן כליאה והתנהגותו השלילית של המבקש, כפי שעולה מן המסמכים אשר הוצגו, רק מחזקת את טענת המשיבים לפיה לא נפל פגם בהחלטות אשר התקבלו בעניינו.

שיקול הדעת בסוגיה זו מסור לגורמים המקצועיים אצל המשיבים ולא מצאתי כי נפל דופי בהחלטה, אשר מבוססת על מידע המצוי למול עיני הגורמים המוסמכים אצל המשיבים ואשר הוצג בפניי.

מובן שאין בהחלטתי זו כדי למנוע מן המבקש לפנות בבקשת העברה, במועד המוקדם האפשרי, ומטבע הדברים, תישקל בקשתו זו לאור מכלול המידע אשר יהיה בפני הגורם המוסמך במועד הרלוונטי.

אשר על כן אני מורה על דחיית העתירה.

המזכירות תמציא החלטתי לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.